
Mesijansko Biblijska Studija - 095 ŠTA BIBLIJA UČI O GREHU?

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

PREVOD NA SRPSKI JEZIK

ŠTA BIBLIJA UČI O GREHU

MBS 095

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

Sedam dana jedite beskvasni hleb; već prvoga dana uklonite kvasac iz svojih kuća.

(Izlazak 12:15)

Ova jako detaljna studija o tome šta Biblija uči o grehu protegnuće se na jedanaest velikih podela.

I. HEBREJSKE, GRČKE, I ENGESKE REČI

Prva podela govoriće o različitim Hebrejskim, Grčkim i Engleskim rečima koje na određen način govore o konceptu greha. Sve zajedno ima jedanaest Hebrejskih reči, sedam Grčkih reči, i deset Engleskih reči. Ova studija osvrnuće se na svaku od tih reči pojedinačno.

A. Hebrejske Reči

Prva Hebrejska reč je **chata**, i to je najčešća Hebrejska reč za greh. Ova reč se u Engleskoj Bibliji prevodi na šest različitih načina: (sin) greh; (fault) greška; (trespass) prestup; (harm) šteta; (blame) krivnja; i (offense) uvreda. Temeljno značenje reči **chata** jeste „promašiti metu“. Promašivanje mete implicira pogađanje pogrešne mete. To znači da se ne postigne cilj i svrha koju je Gospod namenio za čoveka da ih dosegne. Svaki odlazak, svaki greh jeste ne postizanje cilja i svrhe za koje je čovek namenjen; to znači promašiti cilj koji je trebalo da bude dosegnut i to tako da se pogodi pogrešna meta.

Druga Hebrejska reč je **pasha**, koja je prevedena na četiri različita načina u Engleskoj Bibliji: (rebellion) pobuna; (transgression) prestup; (sin) greh; (trespass) ometanje, prestup. Temeljno značenje te reči je „pobuniti se“, ili „odbiti podložnost pravovaljanom autoritetu“. Prvenstveno korištenje, smisao, i značenje ove reči nalazimo u I Carevima 12:19; Knjiga o Jovu 34:37; i u Isaija 1:2. Ovi odlomci upotrebljavaju primarno značenje reči „pobuna“, ili „nedostatak podložnosti“. Iz ovog primarnog značenja dolazi nam i izvučeno značenje za greh kako to nalazimo u Psalmu 51:13; Mudrim Izrekama 28:21, i u Isaija 43:27.

Treća Hebrejska reč je **maal**, a ona je na tri načina prevedena u Engleskoj Bibliji: (trespass) prestup, ometanje; (transgression) prestup; i (falsehood) laž, neistina. Ova Hebrejska reč ukazuje na nevernost ili na izdaju koju nosi greh. Reč predstavlja greh kao pogrešno činjenje, ili kao slom poverenja.

Četvrta Hebrejska reč je **avon**, koja se prevodi na četiri različita načina u Engleskoj Bibliji: (perversion) izopačenost; (wrong) pogrešno; (miss) promašaj; i (iniquity) bezakonje. Temeljno značenje reči je „biti savijen“, „biti nakrivljen“, ili „biti izvan

svog oblika“. Naglašava se iskrivljenost i deformisanost kao posledica greha. Neki primeri ovog značenja su Isaija 21:3 i Tužaljke 3:9.

Peta Hebrejska reč je **aven**, a prevodi se na deset načina u Engleskoj Bibliji: (vanity) taština; (unjust) nepravda; (unrighteous) nepravednost; (sorrow) tuga; (mourning) žalovanje; (affliction) nesreća; (evil) zlo; (mischief) šteta; (wickedness) poročnost; i (iniquity) bezakonje. Temeljno korensko značenje reči je „ništavilo“, „osećaj ništavnosti“. Reč se odnosi na pravac kretanja, vodstva, u životu osobe, koji se na kraju pokazuje bez ikakve koristi za onog koji ide tim pravcem. Ima jedan pečat ništavila i nerealnosti nad svakim otklanjanjem i odlaskom od zakona Božijeg. Naglasak reči je na grehu koji je nerealan jer se na saobražava zakonu Božijem. Predstavlja nam zle ljudske izume u njihovoj laži, praznini i nerealnim aspektima. Zato što su proroci gledali na idole kao na ništavilo, na ispraznost, i taštinu, ova Hebrejska reč se često povezuje sa grehom idolopoklonstva. Neki primeri toga su Osija 4:15; 5:8; i Amos 5:5.

Šesta hebrejska reč je **rasha**, a prevedena je na tri načina u Engleskoj Bibliji: (impiety) bezbožnost; (wickedness) poročnost; i (wicked one) onaj koji je poročan. Izvorno, reč naglašava koncept aktivnosti. Povezujući koncept aktivnosti sa grehom, ova Hebrejska reč stavlja naglasak na bacakanje i zbrku unutar koje živi poročna osoba. Naglašava neprestano rovarenje i uzrujanost koje poročna osoba, grešnik, uzrokuje drugim osobama. Ovaj koncept koristi se u Knjizi o Jovu 3:17, i u Isaija 57:20-21.

Sedma Hebrejska reč je **ra**, a ta reč prevedena je na devetnaest načina u Engleskoj Bibliji: (evil) zlo; (calamity) nesreća; (distress) opasnost; (adversity) nepovoljnosti; (grief) bol, patnja; (affliction) nesreća, bol; (misery) jad; (sadness) tuga; (sorrow) žalost; (trouble) nevolja; (bore) ranjiv; (noisome) štetan; (hurt) povreda; (heavy) teškoća; (vex) sekiracija; (wretchedness) beda; (harm) šteta; (ill) bolest; i (mischief) pakost. Temeljno korensko značenje ove reči je „polomiti“, ili „uništiti“. Reč sastavlja zajedno u jednu reč i zla dela i posledice tih zlih dela. Zato šta govori o činu nanošenja povrede, i samom sebi i svima drugima oko sebe, ova reč se često odnosi na samog Zloga. U većini slučajeva, ova reč se češće odnosi na nanešene rane, a ne na ono šta je okarakterisano kao moralno zlo. Reč naglašava više jedan spoljašnji i grub aspekt lošeg činjenja nego nešto unutarne i moralno. Tako da ova reč naglašava greh kao lom sklada ili slamanje nečeg šta je dobro i poželjno u ljudskom društvu.

Osma Hebrejska reč je **amal**, koja se prevodi na šest načina u Engleskoj Bibliji: (travail) porođajne muke; (toil) mukotrpnost; (trouble) nevolja; (worrisome) zabrinjavajući; (sorrow) tuga; i (pain) bol. Reč **amal** naglašava rezultat greha, a to je trud, rad. Još određenije, naglašava rad u njegovom mukotrpnom aspektu. Greh je život preokrenuo u teret, u breme, a rad u muku i trpljenje. Ove reč naglašava rezultat prvog greha, Adamovog greha, a to je mukotrpnost u radu.

Deveta Hebrejska reč je **aval**, a ona se prevodi na šest načina u Engleskoj Bibliji: (iniquity) bezakonje; (unjust) nepravda; (unrighteousness) nepravednost; (ungodly) bezbožno; (perverse) izopačeno; i (wicked) iskvareno. Temeljno korensko značenje reči **aval** jeste „odstupanje od onog šta je jednako i pravo“. Ova reč vidi i označava greh kao nedostatak poštenja u pogrešnom delovanju. Ovaj koncept nalazimo u Malahija 2:6.

Deseta Hebrejska reč je **avar**, koja se uglavnom na Engleskom prevodi kao: (transgression) prestup, kršenje. Ova reč naglašava greh kao prestupanje granica ispravnog i kao ulazak u zabranjenu teritoriju pogrešnog. Prestup zahteva posebno određene okvire, ili granice koje treba da se prekorače, a te granice su pojedinačni zakoni, ili zapovedi Božije. Jednom kada je osoba sagrešila, ta osoba je zakoračila preko granica dozvoljenog i ušla je u zabranjen teritorij, i u nešto šta nije ispravno. Ovaj koncept nalazimo u Isus Navin 6:7, i 8:1.

I konačno, jedanaesta Hebrejska reč je **asheim**, a prevodi se na dva načina u Engleskoj Bibliji: (guilt) krivnja; i (trespass) prestup, ometanje poseda. Ova reč naglašava greh koji se počini pogreškom, nemarom, ili neznanjem. Kada ovakva vrsta greha dođe do tačke da osoba spozna da je sagrešila, u tom trenutku, ta osoba je kriva i treba da smatra sebe osobom koja je nanela uvredu. Možda je ovo najbolje oslikano kroz **asheim** žrtveni prinos, koji nam se detaljno opisuje u Levitskom Zakonu 4:13-14, 22-23, 27-28, i u 5:2-6.

B. Grčke Reči

Ima sveukupno sedam Grčkih reči koje nose koncept greha. Prva reč je **harmatia**, koja je primarna Grčka reč i prevodi se kao „greh“. Ona u potpunosti odgovara glavnoj Hebrejskoj reči **chata**, i obe te reči imaju isto temeljno značenje: „promašiti metu“. Obrnuto značenje promašivanja mete znači da je pogođena pogrešna meta. Korištenje ove reči u tom smislu promašivanja mete nalazimo u Rimljanima 3:23, gde su oni koji su sagrešili, odvojeni, otpali su, lišeni su slave Božije.

Druga Grčka reč je **parabasis**, i u najvećem broju slučajeva prevodi se kao „prestup“.

Treća Grčka reč je **adikia**, koja se prevodi kao „nepravda“. Ovde je naglasak na nedostatku pravde, a to je karakteristika greha.

Četvrta Grčka reč je **asebeia**, a to se prevodi kao „bezbožnost“, ili kao „greh“. Ovde je naglasak na nedostatku svetosti koja karakteriše greh. Ovaj koncept nalazimo u I Timoteju 1:9; I Petrova 4:18; i Judina 15.

Peta Grčka reč je **anomia**, koja u sebi nose značenje „bezbožnosti“. Reč naglašava greh kao imanje prezira prema zakonu. Reč takođe naglašava greh kao kršenje zakona; stoga se ponekad ova reč prevodi i kao „bezakonje“. Ova reč naglašava greh kao bezakonje. Jedan primer ovog značenja nalazimo u I Jovanova 3:4.

Šesta Grčka reč je **poneiria**, a to znači „izopačenost“. To označava „lakomost“, „gramzivost“, a to je plod pohlepe.

Sedma Grčka reč je **epithumia**, a ta reč ima značenje „želja“, ili „požuda“. Reč naglašava greh kao želju, i to tačno odedeno želju za onim što je zabranjeno.

C. Engleske Reči

Da bi se u potpunosti obuhvatilo Biblijsko učenje o grehu treba da se sagleda i deset Engleskih reči koje se temelje na jedanaest Hebrejskih reči i sedam Grčkih reči.

Prva Engleska reč je „transgression“ (prestup). Reč prestup naglašava prekoračenje postavljenih ograničenja, kršenje određene zapovesti. Reč „prestup“ naglašava posebnu vrstu greha: nameran čin protivan poznatoj zapovesti od Boga.

Druga Engleska reč je „iniquity“ (grešnost, bezakonje), a naglašava nešto šta je loše i pogrešno u svakom slučaju. Neke stvari, same po sebi, jesu neutralne, a postaju loše samo zbog načina na koji se koriste. Međutim, u slučaju bezakonja, grešnosti, govorimo o nečem šta je u svakom slučaju loše i pogrešno; nema načina na koji se to može upotrebiti pa da bude dobro.

Treća Engleska reč je sastavila u sebi Biblijsko izražavanje greha, a to je „error“ (pogreška). Greh je pogreška u smislu da zanemaruje ono šta je ispravno. Pogreška je u smislu da je zastranjivanje sa ispravnog smera.

Četvrta Engleska reč je „sin“ (greh). Reč „greh“ bi uvek trebala biti razumevana u svom širem značenju i kontekstu, dok sve druge reči za greh u suštini naglašavaju posebnu vrstu, ili određeni koncept greha. U svom sveobuhvatnom, opštem značenju, značenju koje pokriva sve tačke, greh je podbacivanje, odnosno promašaj; greh znači promašiti zadanu metu, ili cilj, i pritom pogoditi potpuno pogrešnu metu.

Peta Engleska reč je „wickedness“ (poročnost, opakost). Poročnost je reč koja naglašava delovanje i izražaj ljudske volje u svom stanju odvojenja od Boga. Kada ljudska volja deluje kroz svoje želje u svom odvojenju, rezultat je poročnost, ili opakost.

Šesta Engleska reč je „evil“ (zlo). Ova reč koja se koristi za greh označava „nešto loše“. Loše je u svemu i u svakom pogledu sve što stoji u protivljenju Bogu. Sve šta se suproti Bogu loše je; a sve loše je greh.

Sedma Engleska reč je „ungodliness“ (bezbožnost). Ova reč označava i naglašava greh kao nedostatak bilo kakvog straha od Boga. Živeti bezbožan život jeste upravo život bez brige o disciplini i sudu Božijem koji dolazi.

Osma Engleska reč je „disobedience“ (neposluh). Ova reč naglašava greh kao nevoljnost, kao neželju da se bude vođen i upravljani putem istine onako kao to otkriva Reč Božija. Neposluh o kojem se ovde govori može da bude aktivan neposluh, poput prestupa, a može da bude i pasivan neposluh. Kako god bilo, neposluh je uvek rezultat nevoljkosti i neželje da se bude vođen putem istine onako kako to kaže otkrivena Reč Božija.

Deveta reč je „unbelief“ (nevera), a reč naglašava greh kao nedostatak pouzdanja i vere u Boga. Nevera znači pogrešiti ne pouzdavajući se u Boga, a to je greh. Pisma nas uče da sve šta nije po veri jeste greh (Rimljani 14:23). Oblik greha koji nije od vere jeste upravo nevera.

I deseta reč je „lawlessness“ (bezakonje), a reč naglašava greh kao čin koji ide u suprotnom pravcu od zakona, kao nedostatak saobražavanja zakonu. To znači živeti život bezakonja, život koji ne vidi da treba da se veže ograničenjima Božanskog zakona (I Jovanova 3:4-10).

U svakom slučaju, ovih deset Engleskih reči pomaže nam da definišemo i da zaključimo ovu temu o Hebrejskim i Grčkim rečima za greh. Ove različite reči pokazuju nam da greh pokriva širok spektar. Greh nije jednostavno i samo nedostatak nečeg posebnog, i ne može da bude definisan kroz samo jedan aspekt. Zapravo, mnogi lažni koncepti o grehu temelje se upravo na tome da se na greh gleda kao da on pokriva samo jedan aspekt. Na primer, neki vide greh kao ograničenje bića. Drugi gledaju na greh kao na nedostatak ljubavi. Neki posmatraju greh kao da je to samo želja za nečim pogrešnim. Neki smatraju da je greh jednostavno zao princip. Neki misle da je to samo sebičnost. Drugi opet da je greh nekakva iluzija. Neki ljudi gledaju na greh kao na kršenje zakona. I dok svi ovi koncepti zasigurno jesu uključeni u Biblijsko podučavanje o grehu, nijedan od njih, sam po sebi, nije dovoljno adekvatan da bude definicija greha; sve ove varijacije trebalo bi pažljivo razmotriti kako bi se došlo do razumevanja potpunog koncepta o grehu.

II. DEFINICIJA GREHA

Drugo glavna podela ove studije odnosi se na definiciju greha. U svetlu ovih različitih Hebrejskih, Grčkih i Engleskih reči i njihovog korištenja, kako bi trebalo da definišemo greh? U razvijanju definicije Biblijskog podučavanja o grehu biće neophodno da ovu temu podelimo u tri manje jedinice.

A. Elementi

Od više različitih reči koje se koriste za greh, pet posebnih elemenata treba da se uključi kada krenemo da izvlačimo definiciju greha: prvo, greh je sebičnost; drugo, greh je prestupanje poznatog zakona; treće, greh je pogrešan stav i pogrešna želja volje ili sebe; četvrto, greh je nevera; i peto, greh je voljni neposluh izričite zapovesti od Boga.

B. Jednostavna Definicija

Jako jednostavna definicija koja uključuje sve ove gore navedene elemente glasi: „Greh je bilo šta što je suprotno karakteru Božijem.“ Ova jednostavna definicija pokriva sve ove različite elemente; sebičnost se protivi karakteru Božijem; prestupanje poznatog zakona protivi se Božijem karakteru; pogrešan stav i pogrešne želje protivne su Božijem karakteru; nevera se protivi karakteru Božijem; voljni neposluh izričitoj zapovesti Božijoj protivi se Božijem karakteru. Tako da jednostavna definicija koja glasi da je greh sve ono šta se protivi karakteru Božijem pokriva sve upotrebe i sve koncepte o grehu iz Pisama. Nadalje, pokriva svih jedanaest Hebrejskih reči, sedam Grčkih reči, i deset Engleskih reči.

Nešto malo detaljnija definicija bi glasila: „Greh je svaki nedostatak, ili neželja da se saobrazi sa karakterom Božijim, bez obzira da li se radi o činu, o temperamentu, ili o stanju.“

C. Suštinska Priroda Greha

Treći deo ove podele koja se odnosi na definiciju greha jeste suštinska priroda greha. Ovde se deset stvari mogu istaknuti. Prvo, greh je poseban oblik zla.

Drugo, greh je nedostatak saobražavanja zakonu Božijem, ili prestup zakona Božijeg. Greh je neuspeh da se izvrši zahtev zakona (Jakovljeva 4:17). Neuspeti da se održi jedan deo zakona znači biti kriv za sav zakon (Galatima 3:10; Jakovljeva 2:10). Nepoznavanje zakona ne može da bude opravdanje, niti izgovor. Iako nepoznavanje zakona može da umanja stepen kazne, nikako ne umanjuje dužinu trajanja kazne (Luka 12:47-48). Nedostatak sposobnosti da se poslušna nije merilo obaveze poslušnosti, niti je to test o tome šta greh jeste; greh je tu bez obzira na to da li osoba oseća da je sposobna da poslušna i da se podloži zakonu, ili ne. Niti je osećaj krivnje neophodan da potvrdi činjenicu greha; greh je prisutan bez obzira da li osoba oseća krivnju, ili ne oseća krivnju. Greh je svaki nedostatak saobražavanja, ili neželja da se saobražava, ili prestup, zakona Božijeg.

Treće, greh je princip ili narav, baš kao što je i čin (Matej 15:19). Kao čin, greh proizvodi krivnju; kao princip, greh proizvodi onečišćenje (Jeremija 17:9; Luka 6:45). Upravo zbog toga što greh jeste princip ili narav, baš kao što je i čin, on proizvodi šesterostruki rezultat. Prvo, razumevanje čoveka je zatamnjeno (Rimljani 1:31; I Korinćanima 2:14; Efescima 4:18). Drugo, greh proizvodi zlu i ispraznu imaginaciju (Postanak 6:5, 12; Rimljani 1:21). Treće, proizvodi zla nastojanja, ili strasti (Rimljani 1:26-27). Četvrto, proizvodi iskvareni govor (Efescima 4:29). Peto, proizvodi zaprljan um i prljavu savest (Titu 1:15). I šesto, proizvodi porobljenu i iskvarenu volju (Rimljani 7:18-19).

Četvrta suštinska priroda greha jeste u sebičnosti, zato što u konačnici, greh naglašava i ističe prvenstvo grešnika nasuprot prvenstvu Božijem.

Peta stvar u vezi sa suštinskom prirodom greha jeste da greh jeste i bezakonje (I Jovanova 3:4). Greh je bezakonje u tome da on u sebi sadrži aspekt neuspeha da se živi u skladu sa zakonom i zapovedima Božijim.

Šesto, greh ima apsolutan karakter; on nije nekakav varljivi i nejasan uticaj (Matej 10:32-33; 12:30; Luka 11:13; Jakovljeva 2:10).

Sedmo, greh uvek ima odnos prema Bogu i Njegovoj volji (Rimljani 1:32; 2:12-14; 4:15; 5:13; Jakovljeva 2:9-10).

Osmo, greh uključuje obe stvari, krivnju i onečišćenje. U vezi sa krivnjom, on čini čoveka pogodnim za kaznu (Rimljani 3:19; 5:18; Efescima 2:3). U vezi sa onečišćenjem, svi ljudi krivi su za moralnu iskvarenost u Adamu, zato što su rođeni sa iskvarenom prirodom. Moralno onečišćenje znači da postoji određeno stajalište i odnos prema zlu (Knjiga o Jovu 14:4; Isaija 6:5; Jeremija 17:9; Rimljani 8:5-8; Efescima 4:17-19).

Deveto, greh svoj koren ima u srcu. Greh utiče na intelekt, na emocije, i na volju, i on čini svoje izražavanje kroz telo (Izreke 4:23; Jeremija 17:9; Matej 15:19-20; Luka 6:45; Jevrejima 3:12).

I deseto, greh se ne sastoji samo od spoljašnjih, vidljivih dela. Postoji rast i napredovanje da bi se činilo grešna dela: prvo, greh se sastoji u samom grešnom stanju (Matej 5:22, 28); drugo, grešno stanje postaje temelj za grešne navike (Rimljani 7:7); i treće, grešne navike rezultiraju grešnim delima (Rimljani 7:17, 24).

III. POREKLO GREHA

Treće područje u ovoj studiji o grehu govoriće o tome šta Biblija uči o poreklu greha. Da bi smo u potpunosti razumeli ovaj koncept biće potrebno da ga podelimo u četiri kategorije.

A. U Odnosu Prema Bogu

Jednu stvar koju Biblija uči u potpuno jasnim terminima jeste to da Bog ne može da sagraši. Bog ne može da počini greh. On čak nema ni sposobnost da sagraši. Pa ipak, greh je predviđen u predznanju Božijem i uključen je u plan Božiji. Ovo je očigledno zato što plan Božiji uključuje Spasitelja pre utemeljenja sveta (Otkrivenje 13:8). Iako Bog nije autor greha, On je Stvoritelj onoga koji jeste autor greha.

B. U Odnosu Prema Satani

Najbliže što nam Biblija daje da priđemo otkrivenju o poreklu greha jeste u odnosu prema Satani. S obzirom na Satanu, Jezekilj 28:15 kaže: ***dok se u tebi ne nađe bezakonje.***

U nekom trenutku, u Satani se našlo bezakonje, ili greh. Prvo stvorenje koje je sagrašilo jeste Satana. Priroda tog prvog greha Satane bila je želja da on bude poput Boga (Isaija 14:14). Ješua (Isus) kaže da Satana ne prebiva u istini (Jovan 8:44). Znači, prvi grešnik je bio Satana; a prvi greh je bio greh ponosa, izražen u želji Satane da bude poput Boga. Ovo je stvarno poreklo greha. Još jednom, Bog nije Onaj od koga je potekao greh, niti je On autor greha, ali On jeste Stvoritelj onoga koji jeste autor greha: a to je Satana.

C. U Odnosu Prema Anđelima

Poreklo greha u odnosu prema anđelima nalazimo u Otkrivenju 12:3-4, gde se ističe da je jedna trećina anđela pala sa Satanom kada su postali deonici u satanskoj pobuni protiv autoriteta Božijeg. Stoga, greh vuče svoje poreklo od Satane, a onda je trećina anđeoske vojske pala zajedno sa njim.

D. U Odnosu Prema Čoveku

Sa čovekom, greh započinje u Edenskom Vrtu sa Adamovim padom (Rimljani 5:12). Priroda prvog ljudskog greha ista je kao i kod prvog anđeoskog greha: želja da se bude poput Boga (Postanak 3:5). Sam čin greha jeste neposluh konkretnoj zapovesti (Postanak 2:16-17; 3:6).

IV. UNIVERZALNOST GREHA

Četvrta podela odnosi se na jasno podučavanje iz Pisama o tome da je greh univerzalan ili sveopšti. Biblija jasno uči da, uz izuzetak Isusa iz Nazareta, svi koji su rođeni od Adama i Eve krivi su za greh. Ova činjenica može da se vidi na dva načina: po direktnim izjavama i po drugim implikacijama.

Prvo, postoje jasne, direktne izjave iz Starog i Novog Zaveta koji pokazuju da su svi sagrešili (I Carevima 8:46; Psalam 143:2; Izreke 20:9, Propovednik 7:20; Rimljani 3:9, 19, 20, 23; Galatima 3:22; Jakovljeva 3:2; I Jovanova 1:8).

Drugo, univerzalnost greha očigledna je po tri implikacije. Prva implikacija jeste to da Biblija uči da je čovek grešnik od svog rođenja (Knjiga o Jovu 14:4; Psalam 51:5; Jovan 3:6). Druga implikacija jeste da Biblija uči da su čak i sasvim mala deca grešna, a to je razlog zašto ponekad i bebe umiru (Rimljani 5:12-14). I treća implikacija jeste da su svi ljudi, uključujući i decu, pod osudom (Jovan 3:3; Efescima 2:3).

Rezultat univerzalnosti greha je peterostruk. Prvo, čovek je podložan smrti u svim njenim oblicima i formama: fizičkoj smrti, duhovnoj smrti, i večnoj smrti. Drugo, to znači da se čovek rađa u stanju izopačenosti; čovek je rođen duhovno mrtav. Treće, čovek je kriv za svoj lični greh. Četvrto, čovek se nalazi u stanju da je pod grehom. I peto, to znači da je čovek pod neprestanim uticajem Satane.

V. STANJE ČOVEKA POD GREHOM

Peto područje govori o tome šta Biblija uči u vezi sa čovekovim stanjem pod grehom. Čovekovo stanje jeste da on živi u stanju pod grehom. Ovo nas se podučava u Rimljanima 3:9; 7:14; i u Galatima 3:22. Ovo područje ćemo da podelimo u dve celine.

A. Značenje Pojma Živeti Pod Grehom

Grčka reč koja je prevedena rečju „pod“ (ispod), odnosi se na sistem koji ima vlast nad osobom. To je Božija ocena stanja i treba je smatrati istinom. Božanskom odlukom čovek je smešten u stanje pod greh. Čovek se nalazi unutar sistema u kojem greh ima vlast nad svakom pojedinom osobom. Božanskom odlukom, svi Jevreji i svi Pagani smešteni su u stanje u kome su ljudska dostignuća u potpunosti bez ikakve vrednosti kada govorimo o spasenju. Svako ljudsko postignuće je odbačeno, od početka do kraja, i tu nema kompromisa, tako da spasiteljska milost Božija može da čini i da deluje u onima koji veruju.

Život u stanju pod grehom stavlja čoveka u jedinstven odnos sa Satanom. Prema II Korinćanima 4:3-4, Satana je oslepeo umove neverničke u tom stanju pod grehom. U Efescima 2:1-2, Satana je taj koji sada deluje u sinovima neposluha. Prema Kološanima 1:13, biti u stanju pod grehom znači „živeti u Satanskom carstvu tame“. Prema I Jovanovoj 5:19, zato što je svet u stanju pod grehom, čitav svet je u krilu Zloga.

B. Lek Za Stanje Čoveka

Lek za čovekovo stanje pod grehom nije da čovek stoji na svojim sopstvenim zaslugama i delima, već da stoji u zaslugama i delima Mesije. Kao što smo to već rekli pre, čovekovo stanje pod grehom znači da je svaka ljudska zasluga odbačena i da za spasenje nema nikakvu vrednost. Kada osoba stoji u Mesijinim zaslugama, on zamenjuje svoje stanje. Drugim rečima, takav izlazi iz stanja da se nalazi pod grehom i kreće se, ulazi u novo stanje u kojem je ispod milosti (Rimljani 6:14).

VI. GREŠNA PRIRODA: IZVORNI GREH

Šesto područje ima veze sa time šta Biblija uči u vezi sa grešnom prirodom ili izvornim grehom. Glavni odlomak koji jako duboko zadire u ovu temu jeste u Rimljanima 1:18-3:20. Ova područje ćemo pokriti u pet celina.

A. Značenje Izvornog Greha

Koje je značenje izvornog greha? Zapravo, izraz „izvorni greh“ ima dva različita značenja i može da se upotrebljava na dva načina. Ponekad se termin „izvorni greh“ odnosi na prvi greh ikada počinjen od strane ljudskog bića, od Adama; ovakav naglasak je u Rimljanima 5:19. U tom smislu, izvorni greh znači da je Adamov greh doneo izvornu krivicu i izvorno onečišćenje. Ovaj izvorni greh prouzročio je potpunu iskvarenost i nesposobnost, tako da čak i najbolji ljudski naponi jesu još uvek radikalno defektni i pogrešni. Termin „izvorni greh“ može da se odnosi na Adamov greh.

Drugo i mnogo češće značenje termina „izvorni greh“ odnosi se na grešnu prirodu i to iz dva razloga. Prvo, grešna priroda naziva se izvorni greh zato šta vuče svoje poreklo od Adama, izvire od prvih roditelja, od Adama i Eve, tako da su svi nasledili grešnu prirodu. Drugo, grešna priroda ponekad se naziva izvornim grehom zato šta od nje vuče poreklo svaki drugi greh, stoga, svi ljudi čine grehe zahvaljujući upravo svojoj grešnoj prirodi.

Dobra definicija grešne prirode glasi ovako: „Grešna priroda je sposobnost da se rade stvari, bilo dobre ili loše, koje ni na koji način ne mogu da ugone osobi Božijoj.“ Ovo znači da svaka osoba ulazi u ljudsku rasu kao grešnik i počinja grešna dela upravo zato što jeste grešnik. Adam i Eva su jedino dvoje ljudi ikada koji su postali grešnici tako što su sagrašili. Svi njihovi potomci greše zato što jesu grešnici. Samo su Adam i Eva umrli duhovno jer su sagrašili: njihovo potomstvo rađa se duhovno mrtvo. Potomstvo čini greh zato što kada se rodi već ima grešnu prirodu.

Nadalje, grešna priroda jeste onečišćenje same suštine duše. Grešna priroda nije suštinski deo nematerijalnog dela čoveka. Adam i Eva živeli su jedan period vremena bez grešne prirode. Ješua je postojao čitav Svoj život bez grešne prirode. Grešna priroda je sposobnost da se čine stvari, bez obzira da li su dobre ili loše, a koje ni na koji način ne mogu da ugone Bogu.

B. Koncept Koji Podučavaju Pisma

Koncept o grešnoj prirodi snažno je i očigledno podučavan kroz čitavi Stari i Novi Zavet. U Starom Zavetu, o grešnoj prirodi se govori u Postanku 6:5; 8:21; u Jovu 15:14, 16; Psalam 58:1-3; 94:11; 130:3; 143:2; Propovednik 7:20; 9:3; Isaija 64:6; Jeremija 13:23; 16:12; i 17:9. U Novom Zavetu, o grešnoj prirodi se govori u Matej 7:11; 12:34; 15:19; Rimljani 6:20; I Korinćanima 2:14; Efescima 4:18; Kološanima 2:13; I Petrova 4:2; I Jovanova 1:8; i 2:16. Iz ovih mnogobrojnih primera iz Starog i Novog Zaveta, potpuno je jasno da Biblija uistinu uči koncept o grešnoj prirodi i izvornom grehu.

C. Prenosenje Grešne Prirode

Grešna priroda se prenosi na način koji se naziva „posredno prenošenje“. To znači da to dolazi od Adama na sve njegove potomke kroz roditelje. Znači, ne dolazi direktno od Adama na svakog pojedinca. Već, dolazi od Adama, kroz svo njegovo potomstvo, kroz naše roditelje, do nas. Sledom toga, deca nasleđuju svoju grešnu prirodu od svojih roditelja, a roditelji opet od svojih roditelja, i tako sve do Adama (Psalam 51:5; Efescima 2:3).

D. Kazna Za Grešnu Prirodu

Kazna za grešnu prirodu i za izvorni greh uključuje u sebi dve stvari. Prva kazna jeste potpuna iskvarenost. Po samoj definiciji, potpuna iskvarenost ne znači da je svaki čovek loš koliko može da bude loš, već potpuna iskvarenost govori o jednom „stanju čoveka bez ikakvih zasluga pred Bogom“. Nijedno i nikakvo ljudsko delo nema nikakvu vrednost pred Bogom. Druga kazna za grešnu prirodu jeste duhovna smrt. Zato šta čovek nasleđuje grešnu prirodu pri samom začecu, čovek se rađa duhovno mrtav (Postanak 2:17; I Korinćanima 2:14; Efescima 2:1, 5).

Kazne za grešnu prirodu nose sa sobom četiri rezultata. Prvo, imamo iskvarenost same prirode duše i to tako da bi dušu trebalo smatrati duhovno mrtvom. Drugi rezultat jeste da postoji gubitak izvorne pravednosti. Kada su Adam i Eva bili stvoreni, oni su posedovali izvornu pravednost, ali su je izgubili kada su sagrešili. Sada je smer kojem čovek teži i ka kojem se kreće uvek zlo. Treći rezultat je da priroda greha uključuje krivnju i iskvarenje. Krivnja se odnosi na spoljašnji aspekt greha; iskvarenje se odnosi na unutarnji aspekt greha. Četvrti rezultat jeste da grešna priroda zadržava svoj karakter čak i kod vernika; to i jeste razlog zašto vernici i dalje greše.

E. Lek Za Grešnu Prirodu

Lek za grešnu prirodu uključuje tri stvari, i svaki od tih lekova nosi svoj rezultat. Prvo, lek za grešnu prirodu uključuje regeneraciju. Regeneracija znači „biti nanovo rođen“, da mrtav duh oživi. Mrtav duh, sa kojim se čovek rađa, oživljen je u trenutku kada osoba poveruje. Rezultat regeneracije jeste da vernik postaje duhovno živ.

Drugo, lek za grešnu prirodu uključuje otkupljenje. Otkupljenje sa sobom donosi novu prirodu ili novu sposobnost da se služi Bogu u pravednosti. Iako vernik i dalje zadržava svoju grešnu prirodu, kao rezultat otkupljenja, vernik prima novu prirodu. I zato ima novu sposobnost da služi Boga u pravednosti.

I treće, lek za grešnu prirodu uključuje prebivajuće prisustvo Duha Svetoga, koji sada daje moć da se pobedi osuđena grešna priroda. Rezultat je to da vernik zadobija pobedu nad grešnom prirodom sa moći Duha Svetoga.

Kada osoba poveruje u Gospoda Ješuu Mesiju, takav je regenerisan, otkupljen, i u njemu prebiva Duh Sveti. Konačni rezultat svega toga jeste duhovni život.

VII. LIČNI GREH

Sedmi deo govori o tome šta Biblija uči u vezi sa kategorijom ličnog greha. Ovo područje ćemo da proučavamo u pet odvojenih područja.

A. Značenje Ličnog Greha

Jedan od ključnih stihova koji govore o ovom konceptu ličnog greha nalazimo u Rimljanima 3:23: ***Jer svi sagrešiše te su lišeni slave Božije.***

Lični greh označava činjenje greha od strane pojedinca pre nego taj pojedinac poveruje u Ješuu kao svog Spasitelja ili Mesiju. I dok je grešna priroda unutarinja, lični greh je spoljašni; to je sam čin greha, grešno delo. Ova grešna dela se čine jer je čovek po svojoj prirodi grešnik, a grešnik je jer je nasledio grešnu prirodu. Stoga, lični greh su grešna dela počinjena od strane pojedinaca pre nego te osobe prihvate Isusa kao svog Mesiju. To mogu biti voljna dela ili dela počinjena iz neznanja, ali svejedno su to grešna dela. Kategorija ličnog greha uključuje sve unutar svakodnevnog života što se protivi, ili što se ne saobražava karakteru Božijem. Lični greh može da se klasifikuje na različite načine. Na primer, u odnosu na Božanske zahteve lični greh može da bude greh u tome jer se nešto učinilo, ili greh u tome šta se nešto propustilo učiniti. U odnosu na objekt greha, lični greh može da bude protiv Boga, protiv bližnjeg, ili protiv samog sebe. U odnosu na usmeravanje, lični greh može da bude unutarjni, usmeravan od duše, ili spoljašnji, usmeravan od tela. U odnosu na naplativost krivnje lični greh može da bude naplativ pojedincu, ili naplativost može da bude razdeljena na više sudionika u grehu. U odnosu na namere, lični greh može da bude učinjen voljno i svesno, ili uz izostanak volje i nesvesno; to jest, učinjen iz neznanja, ili učinjen iz strasti. U odnosu na grešnost, lični greh može da bude greh veće ili manje težine, jer nas Biblija uči konceptu većih i manjih greha. U odnosu na sam subjekt, lični greh može da bude počinjen od spašenih i od nespašenih, može biti prema spašenima i prema nespašenima,

može biti protiv spašenih i protiv nespašenih. U odnosu na pravednost Božiju, lični greh može da bude tretiran od Boga na osnovu Njegove osvete, ili na temelju Njegove dugotrpnosti. U odnosu prema oprost, lični greh je ili oprošten, ili nije oprošten. U odnosu na uzrok, lični greh može biti prouzročen neznanjem, bezobrazlukom, zlobom, bespomoćnošću, ili umišljajem. U odnosu na kaznu, lični greh jeste već delimično osuđen u ovom svetu, ili će tek biti osuđen u svetu koji treba da dođe.

B. Koncept Koji se Podučava u Pismima

Na velikom broju mesta unutar Pisma podučava se koncept ličnog greha. Na primer, u I Carevima 8:50, lični greh je kršenje Božijeg zakona; U Psalmu 19:12-13, lični greh može da bude arogantan greh; Psalm 51:4 uči da se lični gresi protive Bogu; Psalm 90:8 govori o tajnim gresima, a to su lični gresi; Luka 12:47-48 govori i o gresima iz neznanja i o onima za koje se zna; Luka 15:21 uči da se lični gresi protive nebu; Luka 23:24 uči da lični gresi mogu da budu i oni koji su počinjeni iz neznanja; Jovan 19:11 govori o većem i manjem ličnom grehu; Dela 3:17-19 takođe govore i o gresima počinjenim iz neznanja; I Korinćanima 6:9-10 govori o grešnim delima; Galatima 5:19-21 govori o gresima; i I Timoteju 1:13 ponovo govori o gresima počinjenim iz neznanja. Jasno učenje iz Pisma jeste da istina o ličnim gresima izranja iz čovekove grešne prirode.

C. Prenošenje Ličnog Greha

Još jednom, lični greh vuče svoje poreklo iz grešne prirode; zato šta čovek poseduje grešnu prirodu on čini greh. Grešna priroda se prenosi od Adama kroz roditelje. Grešna priroda nasleđuje se od roditelja u trenutku začeća, a sama grešna dela se potom čine zbog te grešne prirode.

Posledice ličnog greha mogu da utiču na potomke čoveka sve do četvrog kolena, zato šta prema Izlasku 34:6-7, pravda Božija ponekad zahteva da greh očeva posećuje decu, i decu njihove dece, sve do trećeg i do četvrtog naraštaja.

D. Kazna za Lični Greh

Dva aspekta koja se odnose na kaznu za lični greh jesu: krivnja i stepen kazne. Prvo, zbog ličnog greha, nespašeni grešnik je kriv pred pravednim i svetim Bogom. Drugi aspekt kazne za lični greh jeste da se ona nadodaje na postojeći stepen kazne. Činjenicu da će da budu različiti stepeni kazne u Ognjenom Jezeru uči nas Luka 12:47-48. To je večna kazna.

Rezultat kazne za lični greh biće stanje izgubljenosti. Ukoliko osoba ne poveruje u Ješuu Mesiju u ovom životu, takav je izgubljen zauvek.

E. Lek za Lični Greh

Šta se tiče leka za lični greh, dva su aspekta tu uključena: oprostjenje i opravdanje. Prvi lek za lični greh jeste oprostjenje. Kada osoba primi Ješuu kao Spasitelja, takvom su oprošteni njegovi gresi. To znači da Bog odnosi grehe onoga koji je primio veru u zamensku smrt, pokop i vaskrsenje Mesije. Prva kazna, krivnja, uklonjena je sa oprostom.

Drugi lek za lični greh jeste opravdanje. Opravdanje znači „biti proglašen pravednim“. Osoba koja veruje u Gospoda Isusa Mesiju proglašena je pravednom. Opravdanje takođe uključuje objavu o tome da pojedinac nije kriv. Upravo ta objava koja se dodaje Mesijinoj pravednosti čini da verujući grešnik više nije u opasnosti od Ognjenog Jezera.

Rezultat leka za lični greh jeste lično spasenje.

VIII. URAČUNATI GREH

Osmo područje ove studije govoriće o tome šta Biblija uči u vezi sa kategorijom greha koju poznajemo kao uračunati greh. I ovu temu ćemo obraditi u pet odvojenih celina.

A. Značenje Uračunatog Greha

Šta se tiče značenja, reč „uračunati“ se odnosi na to „da se nekom stavi na račun“. To bi značilo da se nadoda ili da se uračuna nešto nekome. Biblija govori o tri velika uračunavanja. Prvo uračunavanje je uračunavanje Adamovog greha celoj ljudskoj rasi. Drugo uračunavanje jeste uračunavanje greha čoveka Mesiji; to je ono šta se desilo na krstu. Treće uračunavanje jeste uračunavanje pravednosti Mesijine verniku; ovo se dogodi kada osoba poveruje. Ova studija će se fokusirati samo na ovu prvo veliko uračunavanje, a to je temelj za druga dva uračunavanja.

Prvo veliko uračunavanje se dogodilo kada se Adamov greh uračunao celoj ljudskoj rasi. Na celokupnu ljudsku rasu se gleda kao da je učestovala u Adamovom neposluhu i zato celokupna ljudska rasa snosi istu krivicu. Čovek nije samo krivac za svoje lične grehe zato što ima grešnu prirodu, već je čovek takođe kriv jer se na njega gleda kao da jeste učestovao u Adamovom grehu. Najbolji način da se ovo dočara jeste da upotrebimo koncept punomoći. Kada neko ima punomoć da vas zastupa, takav ima puno pravo da deluje u vašu korist. Na njegove akcije, za vašu korist, gleda se kao da ste vi delovali. Ukoliko on napravi nešto nelegalno, delićete sa njim odgovornost za to; do nekog stepena, desiće se uračunavanje krivnje onoga koji je imao punomoć vama, jer ste mu dali moć da vas zastupa. Adamu je dana ta moć da zastupa ljudsku rasu; stoga, kada je on sagrašio, čitavo čovečanstvo je sagrašilo.

Iz Biblijske perspektive gledano, Bog na celokupno čovečanstvo gleda da su oni „u Adamu“. Tako da se svim ljudima računa da su krivi, ne samo za svoj greh, već i za Adamov greh.

B. Koncept Koji se Podučava u Pismima

Jedan od ključnih odlomaka koji podučava koncept o uračunatom grehu nalazimo u Rimljanima 5:12-21. Ključni stih ovog odlomka je stih 12: **Zbog toga, kao što po jednom čoveku greh uđe u svet i po grehu smrt, tako i smrt pređe na sve ljude, zato što svi sagrešiše.**

U kontekstu onoga što je rečeno, svi koji su sagrešili povezani su sa Adamovim grehom. Kroz jednog čoveka greh je ušao u svet, i kroz greh smrt. Razlog zašto je smrt prešla na sva ljudska bića jeste taj što ih se gleda kao da su svi sagrešili „u Adamu“. Upravo zbog ovog uračunavanja čak i sasvim mala deca ponekad umiru, iako ona nisu nikada ni imala priliku da sagreše.

C. Prenos Uračunatog Greha

Pored koncepta punomoći, još jedan način da se objasni kako se uračunati greh prenosi, jeste putem teološkog termina koji se zove „Prirodno Poglavarstvo“. Prirodno Poglavarstvo znači da se uračunati greh prenosi trenutno od Adama do pojedinca. Grešna priroda prenosi se posredovanim prenosom, tako da ide od Adama, preko roditelja, do pojedinca. Uračunati greh, međutim, događa se trenutnim prenosom tako da ide direktno od Adama do svakog pojedinca unutar ljudske rase, a ne kroz roditelje. Šta se tiče prenosa uračunatog greha, on se prenosi od Adama do pojedinca trenutnim prenosom.

Sledom jedinstva celokupne ljudske rase u Adamu, Adamov greh je uračunat trenutno svim njegovim potomcima. U Pismima, ovaj koncept je poznat pod nazivom „seminalni odnos“. Jedan primer ovog seminalnog odnosa nalazimo u Jevrejima 7:9-10: **I po Avraamu, takoreći, dade desetinu i Levi, koji inače prima desetine. Jer još beše u boku očevu kad mu u susret izade Melhisedek.** Pozadina ovog odlomka jeste Postanak 14, gde Avraam plaća desetak Melhisedeku. Autor Poslanice Jevrejima ističe da kada je Avraam dao desetak, Levi, Avraamov potomak, takođe kao da je dao desetak upravo posredstvom uračunavanja kroz seminalni odnos. Levi još nije bio ni rođen kada se ovo dešavalo. Unatoč tome, zato što je bio u slabinama svoga oca, Avraama, na Levija se gleda kao da je i sam dao desetak Melhisedeku.

Celokupna ljudska rasa nalazila se u „Adamovim slabinama“. Zbog tog seminalnog odnosa, kada je Adam sagrešio, na celokupno čovečanstvo se gleda kao da je učestovalo u tom grehu. Adamov greh uračunat je celokupnoj ljudskoj rasi i taj greh se računa kao naš greh. Rimljani 5:12 označava da je smrt prešla na sve ljude zato što su svi sagrešili „u Adamu“ koji je bio prirodni poglavar ljudske rase činjenicom seminalnog odnosa.

I dok se grešna priroda prenosi kroz posrednički prenos, tako da dolazi od Adama, preko naših roditelja, do nas, uračunati greh prenosi se trenutnim prenosom tako da dolazi direktno od Adama do nas.

D. Kazna za Uračunati Greh

Prema Rimljanima 5:12, kazna za uračunati greh je fizička smrt. Ovo nas se već uči u Starom Zavetu, u Postanku 3:19. Ovo nas se uči i u Novom Zavetu, u Rimljanima 5:14, i u I Korinćanima 15:20-23, posebno u frazi stiha 22: **Jer kao što u Adamu svi umiru.**

E. Lek za Uračunati Greh

Lek za uračunati greh jeste treće veliko uračunavanje koje smo pre pomenuli: uračunata pravednost Mesijina. Ovo se podučava u istom kontekstu gde i uračunati greh. U kontekstu Rimljana 5:12-21, stih 21 kaže: **da, kao što greh zakraljeva smrću, tako i milost zakraljuje pravednošću za život večni po Isusu Hristu Gospodu našem.**

Još jedan odlomak koji podučava da je lek za uračunati greh uračunata pravednost Mesije jeste II Korinćanima 5:21. Stih započinje sa rečima: **Njega, naime, koji ne upozna greha, za nas grehom učini.** Ovde se govori o drugom velikom uračunavanju: uračunavanju greha čoveka Mesiji. Stih potom kaže: **da mi budemo pravednost Božija u njemu.**

Ovo se odnosi na treće veliko uračunavanje: uračunavanje pravednosti Mesijine verniku.

Ova istina nas se podučava i u I Korinćanima 15:20-26, 54-56. Stih 22 kaže: **Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Hristu svi biti oživljeni.**

IX. GREH U ŽIVOTU VERNIKA

Deveta podela koju Biblija podučava govori o grehu u životu vernika. Kao i sa drugim kategorijama greha i ovu ćemo da obradimo u pet područja.

A. Značenje Greha u Životu Vernika

Greh u životu vernika označava čin greha koji počinji pojedinac koji je vernik. U tom smislu je sve jako slično kao i sa ličnim grehom kojeg počinji nevernik. Ova dela ličnih greha koja čini pojedinac vernik mogu da budu učinjena voljno, ili učinjena iz neznanja.

B. Koncept Koji se Podučava u Pismima

Činjenicu da vernici i dalje počinjaju greh Pisma nas jasno uče u I Timoteju 1:15, gde Pavle kaže Timoteju da je on, Pavle, najveći grešnik. Pavle je bio apostol, i moguće je da je on dosegao takav nivo duhovnosti koji je za veliku većinu ljudi nedostizan. Pa ipak, nije upotrebio prošlo vreme kad je pred kraj svog života uputio ovo pismo Timoteju. Nije rekao: „bio sam“, ili „običavao sam biti“ najveći grešnik. Govoreći o grešnicima, Pavle je upotrebio sadašnje vreme: Ja sam najveći grešnik.

On je još uvek sebe smatrao grešnikom po prirodi i video je sebe kao osobu koja čini greh.

Ključni odlomak koji govori o grehu u životu vernika je I Jovanova 1:8-10: ***Kažemo li da greha nemamo, sami sebe varamo i istine nema u nama. Ako priznajemo grehe svoje, veran je i pravedan da nam oprost i očisti nas od svake nepravde. Kažemo li da nismo sagrešili, njega pravimo lažovom i reči njegove nema u nama.***

Prva Jovanova Poslanica napisana je vernicima i govori o vernicima. U stihu 8, Jovan ističe činjenicu da grešnik i dalje ima grešnu prirodu. U stihu 9, on pominje da vernici čine pojedinačne grehe koji moraju da budu ispovedeni. U stihu 10, on pominje činjenicu ličnog greha: Kažemo li da nismo sagrešili, njega pravimo lažovom i reči njegove nema u nama. Koristeći zamenicu mi, (ako mi kažemo), Jovan uključuje i samog sebe u ovu izjavu. Prema Pismima, vernici čine greh; postoji greh u životima vernika.

C. Odnos Prema Drugim Kategorijama Greha

Kakav je odnos greha u životu vernika prema stanju čoveka koji je pod grehom, prema grešnoj prirodi, prema ličnom grehu, i prema uračunatom grehu?

U odnosu prema čovekovom stanju pod grehom, vernik više ne živi u stanju pod grehom; već se vernik nalazi u novom stanju koje se naziva „pod milosti“.

U odnosu prema grešnoj prirodi, vernik i dalje ima grešnu prirodu. Baš kao što je grešna priroda izvor ličnog greha kojeg počinj nevernici, tako isto je i grešna priroda izvor ličnog greha kojeg počinj vernici. Razlika između vernika i nevernika nije u tome da jedan ima grešnu prirodu, a drugi ne. Razlika je u tome što vernik uz to ima i novu prirodu. Vernik ima nanovo rođeni ljudski duh, koji se bori i ratuje protiv stare prirode. Ovaj rat je opisan u Galatima 5:16-17, i u Rimljanima 7:15-25.

U odnosu prema ličnom grehu, tri stvari treba primetiti. Prvo, vernik je spašen od moći greha. I dok se nevernici nalazi u ropstvu greha i mora da čini greh; vernik je spašen od moći greha i on ne mora da počinj greh (Rimljani 6:1-8:13; I Jovanova 1:1-2:2). Drugo, vernik računa na ovu činjenicu kao na istinu i živi je (Rimljani 6:1-8:13). Treće, vernik sada mora da vodi duhovne borbe protiv tela, protiv đavola, i protiv sveta.

U odnosu prema uračunatom grehu, vernikova pozicija „u Adamu“ sada je suprotstavljena njegovoj novoj poziciji, jer sada je u Hristu. Za vernika, fizička smrt više nije kazna za uračunati greh. Fizička smrt je sada jednostavno sredstvo da se napusti ovaj svet i da se uđe u Nebo. Nadalje, kada vernik umre, njegovo buduće vaskrsenje je zagarantovano (I Korinćanima 15:50-57).

D. Kazna za Greh u Životu Vernika

Ima četiri moguće kazne za greh u životu vernika. Prva kazna je gubitak zajedništva sa Bogom (I Jovanova 1:6). Kako je vernik deo porodice Božije, kada on počini greh, on razbija to zajedništvo koje ima sa Bogom. To zajedništvo mora da bude obnovljeno posredstvom ispovedanja greha (I Jovanova 1:9).

Druga kazna za greh u životu vernika jeste discipliniranje. Ovo će se desiti ako vernik ne prizna svoj greh. Ukoliko vernik ne prizna svoj greh kako bi primio porodični oprost za sebe, sam Bog će disciplinirati tog vernika (I Korinćanima 11:32; Jevrejima 12:4-11).

Treća moguća kazna za greh u životu vernika jeste izopćenje iz lokalne crkve. Ovo je posebno istina za lične grehe velikog obima, za lične grehe koji su javni i koji donose obećaćenje, koji sramote lokalnu crkvu. Jedan primer za ovo nalazimo u I Korinćanima 5:1-5, gde se javni greh jednog člana sastojao u tome da je taj spavao sa svojom pomajkom. Ovo se dešavalo tako da je crkva za to znala, ali nije povodom toga provela crkvenu disciplinu. Takva vrsta javnog greha donosi stid na lokalnu zajednicu i može da za rezultat ima izopćenje.

Četvrta moguća kazna za greh u životu vernika jeste fizička smrt. Ovo je prirodna posledica disciplinovanja i izopćenja, ukoliko se sve to nastavi do samog kraja. Nešto pre smo pomenuli da fizička smrt više nije kazna za vernika, već jednostavno način da se napusti ovaj svet kako bi se ušlo u Nebo. Međutim, ima jedna iznimka za ovo pravilo. Ukoliko vernik odbija da ispovedi svoj greh i nakon šta propati period disciplinovanja, poslednji oblik disciplinske kazne može da bude fizička smrt. Nadalje, ukoliko osoba ne reaguje i ne pokaje se, prirodna posledica izopćenja je fizička smrt koju verniku nanosi Satana, ne zajednica iz koje je izopćen. Fizička smrt kao kazna za vernikove grehe pominje se u I Korinćanima 5:5 i 11:28-32. Međutim, sve to neće da utiče na spasenje te osobe.

E. Lek za Greh u Životu Vernika

Lek za greh u životu vernika ima dva aspekta: preventivni lek i primenjeni lek. Kada govorimo o preventivnim lekovima, govorimo o onome šta vernika drži podalje od toga da čini greh. Postoje četiri takva preventivna leka. Prvi takav lek jeste duboko promišljanje nad Pisanom Reči (Psalam 119:11). Drugi preventivni lek je posredničko delo Mesije (Jovan 17:15; Rimljani 8:34; Jevrejima 7:25). Treći preventivni lek je prebivajuća služba Duha Svetoga po kojoj vernik prima i ima moć da se odupre grehu (Jovan 7:37-39; Rimljani 8:9). I četvrti preventivni lek je hodanje u svetlu Reči Božije (I Jovanova 1:7).

Kada govorimo o primenjenom leku, jedan lek koji može da se primeni pošto je greh već počinjen jeste da se osoba preispita (I Korinćanima 11:31-32); vernik treba da ispita sebe da vidi da li postoji greh u njegovom životu. Ako postoji, onda je drugi lek koji treba da se primeni ispoved, priznanje greha (I Jovanova 1:9); osoba treba da ispovedi svoje grehe, da se složi sa Bogom da to jeste greh, i da prizna sudelovanje u tome. Idealno govoreći, ovo bi trebalo biti urađeno kada god osoba postane svesna svojih greha. Biblija nam daje dva vremenska uslova u vezi sa primenjivanjem ovih lekova: Efescima 4:26 uči nas da ispovedanje treba biti

učinjeno pre nego odemo u krevet na spavanje; a I Korinćanima 11:27-32 ističe da ispovedanje treba da bude učinjeno pre nego osoba sudeluje u Uredbi Zajedništva (Gospodnjoj Večeri).

Rezultat leka za greh u vernikovom životu je dvostruk: prvo, oprost ličnih greha u životu vernika; i drugo, obnavljanje porodičnog odnosa.

X. KONAČNA POBEDA NAD SVAKIM GREHOM

Deseta podela tretira sa konačnom pobedom nad svakim grehom. Biblija nas uči da će da dođe dan kada će vernici zadobiti konačnu pobedu nad svakim grehom. Taj dan će doći sa vaskrsnućem tela (I Korinćanima 15:35-49; Rimljani 8:23). Vaskrsenje tela znači otkupljenje od tela greha, zato šta kada telo vaskrsne, biće slobodno od grešne prirode. Za svete iz Crkve, ovo će da se desi prilikom Uzdiguća, neko vreme pre Velike Nevolje. Za svete Starog Zaveta i za svete iz vremena Velike Nevolje, to će da se desi tokom Perioda od Sedamdeset-pet Dana, to je period od završetka Velike Nevolje do početka Mesijanskog Carstva.

Kada Biblija oslikava konačno prebivalište svih vernika iz svih vremena, ona to opisuje tako da će oni biti u potpunosti slobodni od greha. Konačno prebivalište, u kojem će svi vernici imati konačnu pobedu nad svim gresima, nalazimo u Jevrejima 12:2-24; II Petrova 3:7-13; i u Otkrivenju 20:7-22:5. Kada svi vernici budu živeli zajedno u Novom Jerusalimu nad Novom Zemljom, tada će imati potpunu i konačnu pobedu nad svakim grehom. Sveti iz vremena Crkve imaće konačnu pobedu nad grehom već u vremenu Mesijanskog Carstva. Međutim, biće osoba unutar Carstva sa prirodnim telima i sa grešnom prirodom. Samo u Večnom Poretku svi će imati konačnu pobedu nad grehom.

XI. PRIRODA ZAKONA

Jedanaestu podelu ćemo da zaključimo sa time šta Biblija uči u vezi sa prirodom zakona. Ova podela ćemo pokriti u pet područja.

A. Upotreba Reči

U Pismima nalazimo šest različitih načina korištenja reči „zakon“. Prvo, reč „zakon“ ponekad se koristi kada se govori o Mojsijevom Zakonu. Zapravo, najveći broj puta kada Biblija koristi ovaj termin on se odnosi na Zakon Mojsijev. Dva primera ovog korištenja su: Rimljani 6:14-15 i Galatima 4:4.

Drugo korištenje ovog termina je „osnovni zakon“ ili „moralni zakon“. Ovde se ne radi o nekoj posebnoj zapovesti od Mojsija, već jednostavno o moralnom zakonu, o temeljnom zakonu, o osnovnom zakonu kojeg nalazimo unutar društva. Dva primera ovakvog korištenja reči su: Rimljani 4:15 i 5:13.

Treće korištenje ovog termina je „građanski zakon“. Ovakvu upotrebu nalazimo u Danilu 6:8 i 12.

Četvrto korištenje reči „zakon“ jeste otkrivena volja Božija; kao u Psalmu 119:18.

Peto korištenje reči „zakon“ u Pismima jeste u smislu principa delovanja; ovo nalazimo u Rimljanima 7:21 i 8:2.

Šesti način korištenja reči „zakon“ jeste da se koristi za Zakon Mesije.

Baš poput Mojsijevog Zakona, i Zakon Mesije ima celokupno telo izričitih zapovesti; poput onih u I Korinćanima 9:21 i Galatima 6:2. U Novom Zavetu, reč „zakon“ nalazimo sveukupno dvesta devet puta, a većinu tih zapovesti nalazimo u dve knjige: u Rimljanima i u Galatima. U Poslanici Rimljanima, reč je upotrebljena sedamdeset sedam puta; U Poslanici Galatima, upotrebljena je trideset puta. Kroz preostali deo Novog Zaveta, upotrebljena je još sto dva puta. Fokusirajući se samo na Novi Zavet, reč „zakon“ upotrebljena je na trinaest različitih načina: zakon dela (Rimljani 3:27); zakon vere (Rimljani 3:27); zakon Božiji (Rimljani 7:22, 25; 8:7); zakon uma (Rimljani 7:23); zakon greha (Rimljani 7:23, 25, 8:2); zakon Duha života u Hristu Isusu (Rimljani 8:2); zakon smrti (Rimljani 8:2); zakon pravednosti (Rimljanima 9:31); zakon Hristov (Galatima 6:2); zakon Gospodnji (Luka 2:23, 24, 39); i Zakon Mojsijev (Luka 2:22; 24:44; Jovan 7:23; Dela 13:39; 15:5; 28:23; I Korinćanima 9:9).

Iako postoji jako velika raznolikost u korištenju reči „zakon“ kroz celi Stari i Novi Zavet, primarno značenje u oba Zaveta jeste Zakon Mojsijev. Kršenje bilo kog zakona koji je primenjen od Boga ka čoveku za svoj rezultat ima greh, bez obzira da li se radi o moralnom zakonu, Zakonu Mojsijevom, ili Zakonu Mesije.

B. Značenje Zakona

Otkrivanje ovih različitih načina korištenja reči „zakon“ unutar Pisma vodi nas u diskusiju o značenju zakona. Možda je najbolji i najjednostavniji način definisanja termina „zakon“ onako kako ga nalazimo u Pismima sledeći: „Zakon je izraz Božanske volje, primenjen kroz silu“.

Jednostavno značenje zakona nosi sa sobom četiri implikacije. Prva implikacija je da mora da postoji Zakonodavac. Zakonodavac je Bog. Druga implikacije jeste da postoji subjekt koji prima zakon i mora da mu se podloži. Čovek je subjekt i on mora da poslušati zakon koji je dan od Zakonodavca i primenjiv je na čoveka. Treća implikacija je da je ovaj zakon izraz Božije volje. Zato što je Zakonodavac sam Bog, ono šta nam On preda kao svoj zakon jeste izraz Njegove Božanske volje. Četvrta implikacija jeste da je On sposoban da provede Svoju volju; On ima svu potrebnu moć da sprovede Svoju volju i može da koristi Svoju moć kada god On smatra da je to potrebno.

Sada kada smo definisali značenje zakona i njegove implikacije, moramo da istaknemo da postoje dva ekstrema koja se vezuju uz zakon. Jedan ekstrem se naziva Antinomijanizam i uči da vernici nisu podložni nikakvom zakonu. Većina Antinomijanista koriste stihove koji uče da vernik više nije podložan Mojsijevom Zakonu, i to jeste istina. Međutim, vernici su još uvek podložni zakonu, a zakon kojemu su podložni je Zakon Mesije. Drugi ekstrem je Legalizam. Legalizam nadodaje zakone koje je načinio čovek zakonima koje je načinio Bog i tvrdi da su i ti ljudski zakoni takođe obavezujući. I Antinomijanizam i Legalizam su pogrešni.

Ravnoteža je u tome da vernik mora da se podlaže pravilima Božijim koji su primenjivi za njega u ovom Vremenu.

C. Vrste Zakona

1. Elementarni Zakon

Prva glavna vrsta ili kategorija zakona je elementarni zakon. Elementarni zakon jeste zakon koji je zapisan u elementima, u tvarima i u silama racionalnih i iracionalnih stvorenja. Kada se ovaj elementarni zakon upiše u konstituisanje materijalnog univerzuma, ti elementarni zakoni postaju fizički, ili prirodni zakoni; kao što su, zakon gravitacije, tri zakona termodinamike, i drugi.

Elementarni zakon koji je zapisan u konstituciji racionalnih i slobodnih bića postaje moralni zakon. Celokupno čovečanstvo ima nekakav osećaj moralnosti. Čak i u najmračnijim dubinama džungle, ljudi koji nikada nisu bili izloženi Božanskom zakonu, ili Pismima ipak imaju nekakvu vrstu morala ili načina ponašanja. Takvi i dalje slede koncept šta je ispravno i šta je pogrešno.

Postoje još neki aspekti elementarnog zakona. Elementarni zakon nije proizvoljan; on izvire iz same prirode. Elementarni zakon nije privremen; on postoji toliko dugo koliko dugo postoje i elementi, bez obzira da li se radi o racionalnim ili iracionalnim elementima. Elementarni zakon može da bude i negativan i pozitivan, i zahteva saobražavanje sa Bogom. Čak i neznabošci imaju osećaj za dobro i loše, i znaju kada stvar nije napravljena da zadovolji određene standarde. Elementarni zakon je univerzalan; gde god čovek deluje nailazi na nekakve moralne standarde. Bez obzira da li imaju Pisma ili ne, svi ljudi imaju koncept ispravnog i pogrešnog (Rimljani 2:14-15).

2. Pozitivne Odredbe

Druga vrsta zakona jesu pozitivne odredbe. Pozitivne odredbe jesu izraz Božije volje koji je objavljen, donesen u pisanoj formi. To je ono šta sadržavaju Pisma. Postoje različita izražavanja Božije volje u različitim vremenima, ili dispencijama. Unatoč tome, svako doba ima objavljene uredbe od Boga.

Pozitivne odredbe jesu propisi koji su izraženi u tri glavne kategorije. Prvo, postoje moralna pravila; kao što su Deset Zapovesti i Propoved na Gori. Drugo, postoje ceremonijalni propisi ili pravila; kao što su žrtveni sistem Mojsijevog Zakona i Gospodnja Večera u Zakonu Mesijinom. Treće, postoje zakonski propisi, propisi koji se moraju slediti u tome šta je dobro a šta nije; kao što su propisi o jelima u Mojsijevom Zakonu, ili kao pravila koja se odnose na ispravno korišćenje duhovnih darova u Zakonu Mesije.

D. Svrha Zakona Božijeg

Pet stvari bi trebalo da se primete kada se govori o svrsi zakona Božijeg. Prvo, zakon Božiji nije sredstvo spasenja. Bog nikada nije dao zapovesti kao način da se po njima zasluži spasenje. Svrha zakona Božijeg, bez obzira na to o kojem se zakonu radilo, ili o kojoj se dispencaciji radilo, nikada nije bila da bude sredstvo za spasenje (Rimljani 3:20; 8:3; Galatima 3:21).

Drugo, svrha zakona Božijeg jeste da dodatno pojača ljudsku spoznaju o grehu (Rimljani 3:19-20; 5:13, 20; 7:7, 13; I Korinćanima 15:56; Galatima 3:19).

Treće, svrha zakona je da otkrije svetost Božiju (Rimljani 7:12).

Četvrto, iako svrha zakona nije da bude sredstvo spasenja, zakon treba da vodi čoveka ka sredstvu spasenja, a to je vera koja spašava (Galatima 3:24).

Peta svrha zakona Božijeg jeste da opskrbi vernika pravilima za život. Jednom kada je osoba spašena, neka od pitanja koja bi ta osoba mogla da postavi su: „Kako bi ja to trebao da živim?“, „Šta Bog očekuje od vernika?“. Drugim rečima, „Kakvu vrstu života Bog hoće da vernik vodi i živi?“ Za vernika u Starom Zavetu, pravilo za život bio je Zakon Mojsijev. Za vernika sada, pravilo za život je Zakon Mesije. Ali bez obzira na to o kom se zakonu radilo, zakonu iz Adamovog Saveza, zakonu iz Avraamovog Saveza, zakonu iz Mojsijevog Saveza, Zakonu Mesije iz Novog Saveza, ili budućem zakonu Milenijskog Sistema, zakon Božiji nikada nije dan da se po njemu postigne spasenje. Njegova svrha je da opremi načinom i pravilima za život one koji veruju.

E. Vernik i Zakon Božiji

Kada govorimo o verniku i o zakonu Božijem, dve jednostavne stvari bi trebalo istaknuti. Priprosti kakvi već jesu, ljudi su jako zbunjeni u vezi ovih stvari danas i jako često ne znaju koji zakon da slede. Ponekad su neposlušni zapovestima koje jesu za njih, a poslušni su zapovestima koje nemaju veze sa njima.

Prva stvar je da vernik danas nije pod Zakonom Mojsijevim. Pagani nikada nisu ni bili pod Zakonom Mojsijevim, Zakon Mojsijev dan je samo za Jevreje. To znači da niti jedna jedina od svih 613 zapovesti nije za vernika danas. Ovo nas se podučava u Rimljanima 6:14-15; 7:6; Galatima 5:18; i u Jevrejima 7:18-19.

Druga stvar kada govorimo o verniku i o zakonu Božijem jeste to da je danas vernik pod Zakonom Mesije. Baš kao što Mojsijev Zakon sadrži mnogo zapovesti, tako i Zakon Mesije sadrži mnogo zapovesti. Mnoge zapovesti u Zakonu Mesije potpuno su identične onima koje nalazimo u Zakonu Mojsijevom, ali mnoge su i različite. To je razlog zašto bi osoba morala jasno da razume da vernik danas nije pod Zakonom Mojsijevim; i da vernik danas nema obavezu da poslušna nijednu od 613 zapovesti Zakona Mojsijevog. Međutim, vernik danas ima svaku obavezu da poslušna svaku zapovest Zakona Mesije. Ovo nas se podučava Rimljanima 8:4; I Korinćanima 9:21; Galatima 5:18; i u 6:2.

Vernik danas mora da bude jako pažljiv da ne bude isuviše gorljiv u pokornosti zakonu koji opšte nije za njega kako ne bi završio živeći u stanju neposluha zakonima i zapovestima koje jesu za njega. Neposlušnost zapovedima Zakona Mesije, pasivna ili aktivna, jeste greh protiv Boga.

Napomena prevodioca: Za prevod ovog MBS-a činilo mi se dobro da prevodim Biblijske tekstove iz Engleske verzije prevoda koja je korištena u ovoj studiji. Pri tome mi je od velike pomoći bila Varaždinska Biblija – izdanje Hrvatskog Biblijskog Nakladnika, 2012. Koristio sam i Savremeni Srpski Prevod u izdanju Hrišćanskog evangelizacionog centra iz Bačkog Petrovca.

Prevod: Branko Gotovac 2018.